

Сардак С. Е. Антикризове управління торговельним підприємством / С. Е. Сардак, К. В. Зайцева // Збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка і менеджмент 2019 : перспективи інтеграції та інноваційного розвитку» у 8 т. (Дніпро, 18–19 квітня 2019 р.). – Т. 4. – С. 25–27.

Д.е.н., доцент Сардак С.Е., Зайцева К. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ТОРГІВЕЛЬНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Кожне сучасне підприємство прагне стрімко розвиватися утримуючи конкурентоспроможні позиції на ринку, але на шляху до успіху та сталості розвитку, усі суб'єкти господарювання стикаються з кризами. Криза, як змінення звичного стану, що загострює та обумовлює накопичення критичних факторів, є природнім проявом розвитку будь-якого інституційного суб'єкту. Ці нестабільні ситуації відображають об'єктивні напрямки циклічного або нециклічного розвитку економіки в цілому [4].

Антикризове управління торговельним підприємством – це тип управління, який покликаний на передбачення, або нівелювання проблемних явищ. При цьому дане управління має утримувати функціональний механізм підприємства в скрутний період та виводи компанію з проблемних ситуацій з незначними втратами [3].

Антикризове управління торговельний бізнесом має такі ключові засади: прогнозування криз та кризових ситуацій; регулювання фінансово-економічних процесів; унормування кризових процесів; врегулювання конфліктних ситуацій; врегулювання кризових ситуацій [1].

Криси на підприємствах бувають різні за характером передумови, перебігу та наслідків. Але не кожна фірма може бути готовою до кризи. Для забезпечення ефективної діяльності підприємства в нестабільних умовах механізм антикризового управління має базуватися на досліджених чинників діяльності фірми й з урахуванням специфіки економічного стану країни. Для цього має бути сформованою антикризова система повинна мати свої

антикризові цілі, які обґрунтовані на взаємовідносинах зовнішніх та внутрішніх впливів, що забезпечують виявлення та подолання кризових факторів діяльності підприємства [5].

Важливого значення набуває антикризове управління з урахуванням життєвих циклів: економіки, країн, регіонів, підприємств, товарів, персоналу тощо. У даному аспекті важливим завданням постає нівелювання криз шляхом протидії деструкційно-дисбалансованим факторам, які виявляються у межах циклу «прогрес-стагнація-регрес», що загострює реалізацію потенційних господарських можливостей.

В період нестабільності торговий бізнес потребує лояльної реакції в системі управління, переходу управління на специфічні механізми, процеси, структури управління в умовах ризику. Особлива роль відводиться стилю управління і лідерства торгового менеджера. У цей період важливішу роль відводять антикризовому стилю управління та лідерству. Однак, слід зазначити, що визначальна роль антикризового менеджера є тимчасовою. Відповідно, усім менеджерам необхідно вміти передбачати кризи та джерела кризових ситуацій. Це дасть можливість оптимально проектувати механізм моделювання та розв'язання побідних ситуацій наперед, з огляду на наявність ресурсів, системні особливості, варіанти рішень.

Закордонні фахівці зазначають, що характерною рисою інформаційного суспільства є загальна прогресивна нестабільність, яка спричиняє передумови для виникнення кризових ситуацій та їх подальшого розвитку. Причинами розвитку кризових ситуацій є наступні чинники: наявність погроз високопріоритетними цілям та цінностям; ефект раптовості для менеджерів, які відповідальні за подолання кризи; дефіцит часу для реагування на конкретну несподівану ситуацію; обмеженість повноважень які делегуються власниками.

У цілому, зазначимо, що незаплановані події трапляються на будь-якому підприємстві. Так звані форс-мажорні обставини – зовнішні чи внутрішні – змушують керівництво приймати негайні – антикризові рішення [2]. Це спонукає менеджерів впроваджувати систему антикризового управління вже в

існуючу структуру управління підприємством. Даний шлях розвитку, дає можливість забезпечити найефективнішу роботу антикризового механізму, який сприятиме виходу підприємства з кризового становища, відновленню повноцінної діяльності та передбачати виникнення кризових ситуацій в майбутньому.

Список використаних джерел

1. Жукова Н.К. Сучасні методи антикризового управління підприємством / Н.К. Жукова //Формування ринкових відносин в Україні. – 2008. – №10. – С. 14–18.
2. Карпенко О.А. Основи антикризового управління: Навч.-метод. посіб. / О.А. Карпенко. – К.: Видво НАДУ, 2006. – 208 с
3. Коротков З.М. Антикризове управління / З.М. Коротков, А.А. Біляєв, Д.В. Валовий, Н.И. Глазунова: навч. посіб. для студ. / – М.: ІНФРА-М, 2003. – 431с.
4. Сардак С. Е. Теоретичні аспекти виникнення та розвитку виробничо-економічної кризи в галузях національного господарства / С. Е. Сардак // Дослідження розвитку машинобудівної галузі України: стан та перспективи : колект. моногр. / [С. Ф. Смерічевський, І. В. Кривов'язюк, Л. І. Райчева, С. В. Смерічевська, С. Е. Сардак та ін.]. – Рига : Baltija Publishing, 2017. – 200 с., С. 49 – 63.
5. Щербань І.О. Теоретичні основи механізму антикризового управління діяльністю посередницьких підприємств / І.О. Щербань // Акт. пробл. економіки. – 2007. - № 4 (70). – С. 54 – 60.